

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם ב' תְּשַׁרֵּי (ב' דראש השנה)

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיְיָ:

וְצָרִיךְ: כָּל אֶחָד לִתֵּן כַּח לְבַחֲנֵת מַלְכוּת דְּקִדְשָׁה לְהַתְגַּבֵּר עַל מַלְכוּת דְּסִטְרָא אַחֲרָא. וְכִמוּ שְׂאֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבִרְכָּה (בְּרֻכּוֹת ה.): 'לְעוֹלָם יִרְגִּיז אָדָם יֵצֶר טוֹב עַל יֵצֶר הָרָע'. וְעַל-יְדֵי מַה נוֹתֵן כַּח לְמַלְכוּת דְּקִדְשָׁה? עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה, שֶׁהוּא עוֹסֵק בְּכַח (כְּמוֹ שְׂאֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבִרְכָּה, שָׁם: 'לְעוֹלָם יִרְגִּיז וְכוּ' - אִי אֲזִיל-מוּטָב, וְאִם לָאוּ - יַעֲסֵק בַּתּוֹרָה). וְכִמוּ שְׂאֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבִרְכָּה (קְדוּשִׁין ל:): 'אִם פָּגַע בְּךָ מְנַוֵּל זֶה, מְשִׁכְּהוּ לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ'. כִּי עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה נוֹתֵן כַּח לְמַלְכוּת דְּקִדְשָׁה.

וְאִזִּי מְקַבֵּלֵת הַמַּלְכוּת, שֶׁהִיא בְּחִינַת נ, חַיּוֹת מִן הַחֲכָמָה, שֶׁהִיא בְּחִינַת ח, וְנִתְחַבֵּר וְנִתְקַשֵּׁר הַח וְהַנ, וְנִעֲשֶׂה אֹזֶר הַלְבָנָה כְּאֹזֶר הַחֲמָה: וְכִשְׁזָה קָם, זֶה נוֹפֵל (רש"י בראשית כ"ה פסוק כ"ג), וְאִזִּי נוֹפֵל וְנִתְבַּטַּל מַלְכוּת הָרָשָׁעָה, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (הוֹשֵׁעַ י"ד): "כִּי יִשְׂרָיִם דְּרָכֵי ה', צַדִּיקִים יִלְכוּ בָם, וּפְשָׁעִים יִכָּשְׁלוּ בָם". הֵינּוּ עַל-יְדֵי דְרָכֵי ה', הֵינּוּ הַתּוֹרָה, עַל-יְדֵי-זֶה הַצַּדִּיקִים, שְׂדִבְקִים בְּמַלְכוּת דְּקִדְשָׁה, הֵם נִתְחַזְּקִים וּמְקַבְּלִים כַּח עַל-יְדֵי-זֶה. "וּפְשָׁעִים יִכָּשְׁלוּ בָם" בְּחִינַת מַלְכוּת הָרָשָׁעָה, בְּחִינַת הַיֵּצֶר הָרָע, שֶׁנוֹפֵל וְנִכְנָע עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה, כַּנ"ל.

וְעַל-יְדֵי-זֶה נִתְקַבְּלִים כָּל הַתְּפִלוֹת וְהַבְּקָשׁוֹת, כִּי עֶקֶר מַה שְׂאִין נִתְקַבְּלִין הַבְּקָשׁוֹת הוּא מִחֲמַת שְׂאִין לְהַדְבָּרִים חו, וְאִין נִכְנָסִין בְּלֵב שֶׁל זֶה שְׂמִבְּקָשִׁין מִפְּנֵי, כְּאֵלוֹ אִין בְּלָבוֹ מְקוֹם שִׁיכְנָסוּ הַדְבָּרִים בְּלָבוֹ, מִחֲמַת שְׂאִין לְהַמְבַקֵּשׁ חו, שִׁיכְנָסוּ הַדְבָּרִים בְּלָבוֹ שֶׁל זֶה, שְׂמִבְּקָשִׁין מִפְּנֵי. אֲבָל עַל-יְדֵי

הַתּוֹרָה, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה נִתְחַבְּרִין וְנִתְקַשְּׂרִין הֵן וְהֵחַ כַּנ"ל, וְנַעֲשֶׂה חֵן, וְעַל כֵּן נִקְרָאת הַתּוֹרָה (מִשְׁלֵי ה'): "יַעֲלֵת חֵן", וְאַזִּי זוֹכֵה שֶׁדְּבָרָיו הֵם דְּבָרֵי חֵן, וְאַזִּי נִתְקַבְּלִין דְּבָרָיו וּבִקְשׁוֹתָיו, כְּמוֹ מִי שֶׁמְדַבֵּר דְּבָרֵי חֵן, שֶׁנִּכְנָסִין הַדְּבָרִים בְּלֵב הַמִּתְבַּקֵּשׁ, דִּהְיֵנוּ זֶה שֶׁמִּבְקָשִׁין מִמֶּנּוּ.

וְזֶה בְּחִינַת ת. הֵינּוּ עַל-יְדֵי שְׁנֵי-חֲבֵרֵי וְנִתְקַשְּׂרוּ הַחֵי"ת וְהֵנוּ"ן וְנַעֲשֶׂה בְּחִינַת ח"ן – עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה בְּחִינַת ת"ו, שֶׁהוּא לְשׁוֹן חֲקִיקָה וְרִשְׁמֵה, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (יְחֻזְקָא ל"ט): "וְהִתְוִיתָ ת"ו", כִּי עַל-יְדֵי הַחֵן נִחְקַק וְנִרְשָׁם מְקוֹם בְּלֵב הַמִּתְבַּקֵּשׁ לְקַבֵּל הַבִּקְשָׁה, כִּי עַל-יְדֵי הַחֵן נִתְקַבְּלוּ דְּבָרָיו. נִמְצָא, שֶׁבְּחִינַת ח"ן חֲקַק מְקוֹם בְּלֵב זֶה שֶׁמִּבְקָשִׁין מִמֶּנּוּ, כִּדִּי שֶׁיִּכְנָסוּ דְּבָרָיו בְּלִבּוֹ, וַיִּקְבַּל בִּקְשָׁתוֹ. וְהַחֲקִיקָה וְרִשְׁמֵה זֶה בְּחִינַת ת"ו כַּנ"ל וְזֶהוּ (קִהְלֵת ט): "דְּבָרֵי חֲכָמִים בְּנַחַת נִשְׁמָעִים". נַחַת דִּיקָא, הֵינּוּ בְּחִינַת חֵן הַנ"ל וְהֵת הַנ"ל, וְעַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה אֹתוֹת וּמִוֹת נַחַת, וְאַזִּי נִשְׁמָעִים דְּבָרָיו, וְנִתְקַבְּל בִּקְשָׁתוֹ כַּנ"ל:

וְעַל כֵּן יַעֲקֹב שֶׁהוּא בְּחִינַת הַשֶּׁכֶל כַּנ"ל, עַל כֵּן זָכָה לְחֵן, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (בְּרֵאשִׁית ל"ג): "כִּי חֲנַנִּי אֱלֹקִים" וְכוּ'; וְעַל כֵּן בִּרְדָּ אֶת הַשְּׁבָטִים בְּחֵן, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (שָׁם): "הַיְלָדִים אֲשֶׁר חָנַן" וְכוּ'; וּבְנִימִין לֹא הָיָה אָז. וְעַל כֵּן בִּרְכוּ יוֹסֵף בְּחֵן, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (שָׁם מ"ג): "אֱלֹקִים יַחֲנֶךָ בְּנִי" (עֵינן ב"ר וַיִּשְׁלַח פ' ע"ח מִקֵּץ פ' צ"ב):

וְדוֹקָא יוֹסֵף הָיָה יָכוֹל לְבָרְכוֹ בְּחֵן, כִּי יוֹסֵף הָיָה כָּלוּל בְּיוֹתֵר מִבְּחִינַת יַעֲקֹב, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (שָׁם ל"ז): "אֵלֶּה תִּלְדוּת יַעֲקֹב-יוֹסֵף"; כִּי הוּא הָיָה עֶקֶר תּוֹלְדוֹתָיו. כִּי יַעֲקֹב וַיִּוֹסֵף כְּחֻדָּא חֲשִׁיבִי, (עֵינן זוֹהַר וַיִּשְׁלַח קע"ו: וַיִּשָּׁב קפ"ב). וְעַל כֵּן נֶאֱמַר בְּיוֹסֵף (דְּבָרִים ל"ג): "בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הָדָר לוֹ". 'בְּכוֹר' הוּא בְּחִינַת הַשֶּׁכֶל כַּנ"ל. וְזֶהוּ 'שׁוֹרוֹ'

וְשָׁלוֹם. כִּי בַעַל-עֲבָרָה הוּא מְשַׁנֵּעַ, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָם לְבִרְכָה (סוֹטָה ג.): 'אִין אָדָם עוֹבֵר עַבְרָה אֶלָּא אִם בֵּן נְכַנָּם בּוֹ רוּחַ-שְׁטוּת'. וְכְמוֹ שֶׁהַמְּשַׁנֵּעִים צְרִיכִים לְהַכּוֹתָם וּלְשׁוּם עֲלֵיהֶם שְׁמוֹת, כְּמוֹ כֵּן מִמֶּשׁ הַתּוֹרָה שְׁעוֹסְקִין הוּא בְּחִינַת מַקְלוֹת וְשְׁמוֹת, שֶׁבְּזֶה מִכִּין וּמִכְנִיעִין אֶת הַיֵּצֶר הָרָע וּמְגַרְשִׁין מִן הָאָדָם אֶת הַשְּׁנֵעוֹן וְהַרוּחַ שְׁטוּת שֶׁנְּכַנָּם בּוֹ, בְּחִינַת 'וּמְחִינָן לִיהּ בְּאַלְתָּא, דְּחָקִיק עָלֶיהָ שְׁמוֹת' וְכוּ', כַּנ"ל (עֵינן מ"ר קדושים תחלת פ' כ"ה):

וְזֶהוּ: "אֲשֶׁרִי תְּמִימֵי דְרָדְךָ". אֲשֶׁרִי - לְשׁוֹן הַסְּתַכְּלוֹת. תְּמִימֵי דְרָדְךָ - בְּחִינַת (בְּרֵאשִׁית כ"ה): "יַעֲקֹב אִישׁ תָּם"; שֶׁהוּא בְּחִינַת הַשֶּׁכֶל כַּנ"ל. הֵינּוּ לְזִכּוֹת לְהַסְתַּכֵּל עַל הַשֶּׁכֶל שֶׁיֵּשׁ בְּכָל דָּבָר, שֶׁהוּא בְּחִינַת "יַעֲקֹב אִישׁ תָּם" - זֶה זֹכִיךְ עַל-יַדֵּי הַתּוֹרָה:

וְזֶהוּ: הַחֹלְכִים בְּתוֹרַת ה'. כִּי עַל-יַדֵּי שְׁלוֹמֵד תּוֹרָה בְּכַח, עַל-יַדֵּי זֶה נוֹתֵן כַּח לְמַלְכוּת דְּקַדְשָׁה בְּחִינַת נו"ן, לְקַבֵּל מִן הַשֶּׁכֶל, שֶׁהוּא בְּחִינַת חֵי"ת, וְאֵזִי נַעֲשֶׂה חֵן וְנִתְקַבְּלִים דְּבָרָיו כַּנ"ל, וְאֵזִי נִתְעַלָּה הַחֵן וְהַחֲשִׁיבוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְכָל הַתְּפִלוֹת וְהַבְּקָשׁוֹת נִתְקַבְּלִים:

סֵדֶר הַשְּׁמֵרָה לְקוֹטֵי מַוְהָרִין הַיּוֹמִי:

ח אִי אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת אֶל אֹר הַשֶּׁכֶל הַנ"ל כִּי אִם עַל-יַדֵּי בְּחִינַת מַלְכוּת. דְּהֵינּוּ שֶׁיִּקְבֵּל עָלָיו מַלְכוּת שָׁמַיִם בְּאַמְתּוֹת וּבְאַמוֹנָה שְׁלֵמָה וַיִּצְמָצֵם דַּעְתּוֹ וַיִּסְלַק כָּל חֲכָמָתּוֹ לְגַמְרֵי כְּאֵלוֹ אִין לוֹ שׁוּם שֶׁכֶל עֲצָמוֹ כָּלָל וַיִּמָּאם בְּכָל הַחֲכָמוֹת וְהַשֶּׁכְּלִיּוֹת חִיצוֹנִיּוֹת, וַיִּצְפֶּה וַיִּכְסֹף וַיִּשְׁתַּוְּקַק רַק לְקַבֵּל אֹר וְחִיּוֹת מִהַשֶּׁכֶל וְהַחֲכָמָה אֲמַתִּיּוֹת שֶׁהוּא בְּחִינַת הַשֶּׁכֶל הָעֲלִיּוֹן דְּקַדְשָׁה שֶׁהוּא עַקֵּר הַחִיּוֹת דְּקַדְשָׁה שֶׁיֵּשׁ בְּכָל דָּבָר כַּנ"ל:

ט עַקֵּר הַמְּלַחְמָה שֶׁבֵּין הַיֵּצֶר טוֹב וְהַיֵּצֶר הָרָע הוּא רַק בְּזֶה כִּי

הַיֵּצֵר טוֹב מִסִּית אֶת הָאָדָם לְמַאֵם בְּכָל הַחֲכָמוֹת וְשִׁבְלֵיֹת
 חִיצוֹנִיּוֹת וּבְכָל הַתְּאוֹזוֹת שֶׁהֵם כְּסִילוֹת גָּמוּר וְרוּחַ שְׁטוּת בְּאַמֶּת
 וְלִקְשָׁר עֲצָמוֹ רַק אֵל אֹר הַשֶּׁכֶל דְּקִדְשָׁה. וְהַיֵּצֵר הָרַע מִסִּית אֶת
 הָאָדָם לְהִפְךָ בְּחִינַת "לֹא יִחַפֵּץ כְּסִיל בְּתַבּוּנָה" (מְשָׁלִי י"ח ב) שְׁזֵה
 בְּחִינַת עֲשׂוֹ שְׁבֻזָּה אֶת הַבְּכוּרָה שֶׁהוּא בְּחִינַת הַחֲכָמָה וְהַשֶּׁכֶל
 דְּקִדְשָׁה. וְצָרִיךְ כָּל אֶחָד לָתֵן כַּח לְהַיֵּצֵר טוֹב לְהַתְגַּבֵּר עַל הַיֵּצֵר
 הָרַע וּכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל (בְּרֵכוֹת ה.): 'לְעוֹלָם יִרְגִּיז אָדָם יֵצֵר
 טוֹב עַל יֵצֵר הָרַע' וְזֵה זֹכִיךְ עַל־יְדֵי שְׁעוֹסְקִין בְּתוֹרָה בְּכַח:

י כְּשֶׁזֹּכִיךְ לְכָל הַנ"ל, אֲזִי נַעֲשֶׂה יַחֲוֹד גָּדוֹל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת וְנַעֲשֶׂה
 אֹר הַלְבָנָה כְּאֹר הַחֲמָה וְזֹכִיךְ לְחַן וְעַל־יְדֵי־זֵה נִתְקַבְּלִין כָּל
 הַתְּפִלוֹת וְכָל הַבְּקָשׁוֹת:

יֵא הַיֵּצֵר הָרַע הוּא רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת אֶת הָאָדָם מְשַׁנֵּעַ מִמַּשׁ חַם
 וְשָׁלוֹם, כִּי בַעַל עֵבֶרָה הוּא מְשַׁנֵּעַ. כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם
 לְבִרְכָה: 'אִין אָדָם עוֹבֵר עֵבֶרָה אֵלָא אִם כֵּן נִכְנָם בּוֹ רוּחַ שְׁטוּת'.
 אֵךְ אִיךְ יָבוֹא לְהָאָדָם וַיַּעֲשֶׂנוּ פְתָאֵם מְשַׁנֵּעַ חַם וְשָׁלוֹם. עַל כֵּן דֶּרֶךְ
 הַיֵּצֵר הָרַע לְהַתְּלַבֵּשׁ תְּחִלָּה בְּמַצּוֹת וּמִטְעָה אֶת הָאָדָם כְּאֵלוֹ
 מְסִיתוֹ לַעֲשׂוֹת מַצּוֹה וְאַחֲרֵכֶךְ הוּא מְטַעְהוֹ וּמְסִיתוֹ עוֹד יוֹתֵר, עַד
 שֶׁבָּא לַעֲבֹרוֹת גָּמוּרוֹת בְּזִדּוֹן חַם וְשָׁלוֹם. וְזֵה מִמַּשׁ כְּמוֹ בְּחִינַת
 הַשְּׁנַעוֹן שֶׁל הַמְּשַׁנֵּעַ שְׁנַתְּבַלְבֵּל וְנִטְרָף דַּעְתּוֹ עַד שֶׁאֹמֵר לָרַע טוֹב
 וְכו' אֵךְ אַף־עַל־פִּי־כֵן עֲדִין יֵשׁ בּוֹ אִיזָה נִיצוּצֵי הַשֶּׁכֶל וְהַדַּעַת מֵה
 שֶׁאֵפְלוֹ לְפִי שְׁטוּת וְחֶסְרוֹן דַּעְתּוֹ הוּא מִבֵּין וַיּוֹדַע גַּם כֵּן שֶׁאִין
 לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, וְאַף־עַל־פִּי־כֵן הוּא עוֹשֶׂה אוֹתָם עַד שֶׁמְחַמֵּת
 זֵה צָרִיכִים שְׁתִּי תַחֲבֹלוֹת לְרַפּוּאֵת הַמְּשַׁנֵּעִים, הֵינּוּ לְהַכּוֹתָם בְּכִדֵי
 לְהַכְנִיעַ רַשְׁעַת זְדוּנָם שֶׁלֹּא יִהְיֶה נּוֹחָה לָהֶם עַל כָּל פָּנִים
 בְּשִׁגְיוֹנֹתָם וְלֹא יַעֲשׂוּ עַל כָּל פָּנִים הַדְּבָרִים שֶׁהֵם בְּעֲצָמָם מְבִינִים

גַּם כֵּן שָׁהִם שָׁנְעוֹן וְשָׁטוֹת. וְגַם צָרִיכִין לָשׂוּם עֲלֵיהֶם שְׁמוֹת וּקְמִיעוֹת בְּכַדֵּי לְגַרְשׁ מֵהֶם הַרוּחַ רָעָה שְׁמַבְלִיבֵל וּמְטָרִיף דְּעֵתָם חֵם וְשָׁלוֹם עַד שְׁמֵהֶפְכִּין אֲרָחוֹת יִשְׂרָאֵל וְאוֹמְרִים לָרַע טוֹב וְכוּ'. וְכִמוֹ כֵּן לְעֵנִין רְפוּאָת הָאָדָם מִשְׁגָּעוֹנֵי הַיַּצָּר הָרַע הוּא צָרִיךְ גַּם כֵּן לְשִׁתִּי בְּחִינּוֹת הַנִּלְ. הֵינּוּ לְהַכְנִיעַ תְּחִלָּה רְשָׁעֲתוֹ וְזִדּוֹנוֹ שְׁלֵא יַעֲשֶׂה עַל כָּל פָּנִים מַה שֶּׁהוּא בְּעֵצְמוֹ מִבֵּין וְיוֹדֵעַ שֶׁהוּא רַע וְעֵבֶרָה גְּמוּרָה חֵם וְשָׁלוֹם, וְגַם צָרִיכִין עוֹד לְגַרְשׁ מִפְּנֵי הַרוּחַ רָעָה רוּחַ שְׁטוֹת שְׁמֵת־לֵבֶשׂ עֵצְמוֹ בְּמַצּוֹת וּמְטָעָה אוֹתוֹ כְּאֵלוֹ מְסִיתוֹ לַעֲשׂוֹת מַצּוּה כַּנִּלְ. וְכֹל זֶה זֹכִינ׳ בְּשִׁלְמוֹת רַק עַל־יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה שְׁכָלוּלָה מִשְׁתִּי מִיַּנִּי תְּחִבּוּלוֹת הַנִּלְ:

יב עקר התקשרות אל השכל דקדשה הנ"ל הוא על ידי תמימות שוה בחינת: "ויעקב איש תם", כי יעקב זכה לאור השכל הנ"ל בשלמות:

סדר חיי מוהר"ן הי"ד:

ואחר-כך באיזה עת בסמוך בלילה עמדתו לפניו כשכבר ישב על מטתו ורצה לישן, ודברתי עמו אז הרבה, ואז גלה לי שלש המצוות שנצטוו ישראל בכניסתן לארץ ששייך לזה כנדפס במקומו שם עין שם. וסיים אז ואמר כי כל שלש מצוות אלו הם בחינת תשובה כנדפס שם. ואז שאלתי אותו איך שלש מצוות אלו הם בחינת תשובה, ענה ואמר זה תאמר אלה (דאם זאג דוא שוין) ובזה הלכתי אז מלפניו זכרונו לברכה, ותקף התחלתי לחשב בזה, ותקף בדרך הליכתי מביתי לאכסניא שלי הזמין לי השם יתברך בזה חדושים נאים ובבואי לאכסניא שלי מצאתי בעזרת השם יתברך כלי כתיבה וכתבתי מיד מה שחנני השם בזה, וזה היה בתחלת חנוכי לחדש בתורתו הקדושה, שחנף אותי ברחמי

זֶה זֶה וְלֹא יַעֲבֹר

קו
זֶה זֶה וְלֹא יַעֲבֹר יִצְחָק לְעַד לְעַד מִקֻּוּהָ שִׁירָה לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנֵי יְהוּדָה תִּיקוּן לְכַנ"ס
זֶה זֶה וְלֹא יַעֲבֹר יִצְחָק לְעַד לְעַד מִקֻּוּהָ שִׁירָה לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנֵי יְהוּדָה תִּיקוּן הַמִּידוֹת

וְדַרְכֵי הַנְּפִלְאִים. וּבִיּוֹם שְׁלֹאֲחֵרְיוֹ הִבֵּאתִי לְפָנָיו מַה שְּׁכַתְּבֵתִי
וְהוּטַב בְּעֵינָיו וְשָׁחַק מִחֲמַת שְׂמֵחָה וְעָנָה וְאָמַר תּוֹכַל לְלַמֵּד אִם
תִּהְיֶה מִתְמִיד. (דוּ וְוַעֲסַט קַעֲנָעוֹן לְעַרְנָעוֹן אִזּוּ דוּוּ וְוַעֲסַט בְּגַעֲרִין) אֲךָ
אֲפִי-עַל-פִּי-כֵן אַחֲר־כֵּךְ הִכְרַחֲתִי לְהַפְסִיק מִלְּחַדֵּשׁ עַד שֶׁאֲלַמֵּד פּוֹסֵק
הַרְבֵּה וְאַחֲר־כֵּךְ סִפְרֵי קִבְּלָהּ וְכוּ' עַד שֶׁאַחֲר־כֵּךְ צִוָּה לִי לְחַדֵּשׁ
וְאַחֲר־כֵּךְ צִוָּה לִי לְכַתֵּב כַּאֲשֶׁר מְבֹאֵר מִזֶּה בְּמָקוֹם אַחֵר:

ג (ג) קָדָם שֶׁאָמַר הַתּוֹרָה מִשְׁפָּטִים אֲמוּנָה בְּסִימָן ז', שֶׁמֵּעֵתִי מִמֶּנּוּ
זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה, הַתּוֹרָה צִהָר תִּעֲשֶׂה לְתִבָּה בְּסִימָן קי"ב, וְכַתְּבֵתִי
מַה שֶׁשְּׁמַעְתִּי כְּפִי מַה שֶׁנִּדְפַס בְּסִימָן הַנ"ל. אֲךָ אַחֲר־כֵּךְ אָמַר
הַתּוֹרָה תְּהִמַּת יְכַסִּימוּ בְּסִימָן ט', וְשֵׁם נִכְלָל הַתּוֹרָה צִהָר הַנ"ל,
וְהַתּוֹרָה תְּהִמַּת יְכַסִּימוּ נְאֻמָּה בְּשֵׁבֶת שִׁירָה תַקִּים"ג בְּדֶרֶךְ,
וְאַחֲר־כֵּךְ הִתְחִיל לֹאמַר הַתּוֹרָה מִשְׁפָּטִים הַנ"ל, וְאַמְרָה פְּסָקָא
פְּסָקָא.

וּבְאוֹתָהּ הָעֵת סִפֵּר שֶׁהָיָה אֶצְלוֹ הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה
וְאָמַר לוֹ כְּשֶׁפּוֹגְמִין בְּאַרְצֵי-יִשְׂרָאֵל נוֹפְלִין בְּגָלוֹת, וְסִימָן, מִשֵּׁם
רוּעָה אֶבֶן יִשְׂרָאֵל. וְשָׂאֵל אוֹתָנוּ לֹאמַר לוֹ פְּרוּשׁ עַל אוֹתוֹ הַמְּרָאָה
וְלֹא יִדְעֵנוּ לְהַשִּׁיבוֹ דָּבָר. אַחֲר־כֵּךְ הִרְאִיתִי לוֹ הַתּוֹרָה צִהָר תִּעֲשֶׂה
לְתִבָּה שְׁכַתְּבֵתִי כַּנ"ל, וְרָאָה וְהִסְתַּכַּל בָּהּ אַחֲר־כֵּךְ עָנָה וְאָמַר
וּמִתְלַמִּידֵי יוֹתֵר מִכָּלֵם, (כְּלוֹמַר שֶׁעָתָה הֵבִין עַל יְדֵי פְּרוּשׁ עַל הַמְּרָאָה הַנ"ל
שֶׁל הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה). כִּי עַכְשָׁו אֲנִי יוֹדֵעַ הֵיטֵב הָעֵנִין.

וְאַחֲר־כֵּךְ גָּמַר הַתּוֹרָה מִשְׁפָּטִים. וְשֵׁם מְדַבֵּר מֵאֲמוּנָה וְאַרְצֵי-
יִשְׂרָאֵל, שֶׁכְּשֶׁפּוֹגְמִין בְּאַרְצֵי-יִשְׂרָאֵל בְּאֲמוּנָה, יוֹרְדִין לְגָלוֹת מְצָרִים.
וְשָׂאֵלֵתִי אוֹתוֹ אִם זֶה שִׁירָה לְמְרָאָה הַנ"ל, הַשִּׁיב שֶׁעֵנִין הַמְּרָאָה
כְּבָר גָּמַר מִקֶּדָם לְהַשִּׁיג הָעֵנִין בְּשִׁלְמוֹת. וְאַחֲר־כֵּךְ קִבְּלָתִי מִמֶּנּוּ
הַתּוֹרָה תְּהִמַּת יְכַסִּימוּ, וְגַם שֵׁם נִכְלָל הַתּוֹרָה צִהָר הַנ"ל, וְשֵׁם

בְּסוּפוֹ מִבְּאֵר גַּם־כֵּן כְּשִׁפּוֹנֵגִים בְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל יוֹרְדִין לְגִלּוֹת וְשָׁם
 מִבְּאֵר בְּסוּפוֹ הַפְּסוּק מִשָּׁם רָעָה אָבִן יִשְׂרָאֵל עַל בְּאֵר הַפְּסוּק יֵרְדוּ
 בְּמִצּוֹלַת כְּמוֹ אָבִן. וְעַתָּה יְכוּלִים לְהִבִּין מֵעַט פֶּרוּשׁ הַמֵּרְאָה הַנִּזְכָּר
 לְעֵיל:

סדר האלף-בית הימני:

כט. מי שאין לו בטחון, הוא דובר שקרים, ועל־ידי שקרים אין
 יכול לבטח באמת. ל. לפי הרחוק מאמת כן מחזיק את הסור־מרע
 לשוטה. לא. מי שרוצה לסור מרע, ורואה שאין אמת בעולם,
 עושה עצמו כשוטה. לב. מי שאינו אומר שקר, הקדוש־ברוך־הוא
 מושיע לו בעת צרתו גם בנים יהיו לו. לג. על־ידי דבור שוא בא
 מכות בנים. לד. מי שמקשר לשוא, בא לשכחה. לה. על־ידי שקר
 בא לנאוף, ומחזיק ידי מרעים, שלא יחזרו בתשובה. לו. על־ידי
 שקרים אין לו רפואה אפלו בהרבה רפואות. לז. מי שדובר כזבים
 נופל בחרב. גם נעשה שוטה. לח. על־ידי יראה בא לאמת. לט.
 מי ששומר את עצמו משקר, הוא מנצח תמיד. מ. מתר לשנות,
 כדי להציל את עצמו. מא. מי שאוהב כזבים, הוא מבזה את
 הצדיק גם הוא בעצמו נתבזה. מב. מי שדובר כזבים, הוא אויב.
 מג. על־ידי אמת נצול מלשון־הרע גם תפלתו נתקבל. גם כשדנים
 אותו למעלה, דנים אותו לפי זכיות שלו. מד. על־ידי חלומות ידע
 אדם אם לבו אמת עם אלקיו. מה. מי שמקים דבורו, יכול לעשות
 פעלות. מו. מי שאין לו גאון נצול משקר. מז. מי ששומר את
 עצמו משחוק של התול, בידוע שהוא איש אמת. מח. מי שהיה
 שקרן מגלגול העבר, על־ידי זה כשנתגלגל, נעשה אטר־יד. מט.
 מי ששומר את עצמו ודובר תמיד אמת, כאלו עשה שמים וארץ
 ואת הים ואת כל אשר בהם. נ. השקר אינו אלא בפיו, אבל לא

בכתב. נא. דברו תורה ונביאים וחכמים בלשון הבאי.

חלק שני א. על-ידי שקר דבריו אינם נשמעים. גם על-ידי שקר מאלמן, חם ושלום, כמה נשים. ב. על-ידי אמת נתגלה יחודו בעולם. ג. כשאתה רואה שקרן, תדע, שגם המנהיג של האיש הזה שקרן. ד. על-ידי שקר בא לידי גלוי-עריות ושפיכות-דמים, וגם מכשיל את הכשרים בגלוי-עריות ושפיכות-דמים, ומראה היתר מן התורה.

סדר שבתו הר"ן הישן:

ה וכן היה נכנס בעבודת השם וכל עבודתו היה בהצנע גדול מאד מאד עד שלא ידע שום אדם ממנו כלל כי היה סתום וגנוז מאד וכל עבודתו היה בסתר ובהצנע גדול ועקר עבודתו בפתחלה היה בפשיטות גדול בלי שום חכמות כלל רק בפשיטות גמור, וכל דבר ודבר שעשה הכל היה ביגיעה גדולה ובכח גדול ובמסירות נפש ולא היה לו שום דבר עבודה שבא לו בנקל רק כל דבר ודבר בא לו ביגיעה גדולה מאד, שהיה מיגע עצמו כמה זמנים בשביל כל דבר ודבר מעבודת השם והיה לו כמה וכמה עליות וירידות אלפים ורבבות עד אין שעור וערך והיה קשה וכבד עליו מאד מאד להתחיל לכנס בעבודת השם לקבל עליו על עבודתו יתברך והיה רגיל להתחיל איזה ימים לעסק בעבודת השם ואחר-כך נפל מזה וחזר להתחיל וחזר ונפל וכן היה כמה וכמה פעמים עד שפעם אחד נתחזק אצלו שיהיה חזק מאד שיאחו בעבודת השם לעולם, ולא יסתכל על שום דבר בעולם ומאז והלאה נתחזק לבו בהשם ואף-על-פי-כן גם אחר-כך היה לו תמיד עליות וירידות הרבה מאד מאד רק שאחר-כך היה חזק

שְׁלֹא יִנִּיחַ עֲבוֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ לְעוֹלָם אַף־עַל־פִּי שׂוֹשׁ לוֹ יְרִידָה
 לְפַעֲמִים אַף־עַל־פִּי־כֵן יִהְיֶה מִתְחִזֵּק עֲצֻמוֹ בְּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
 בְּכֹל מָה שְׂוִיכֹל:

וְהָיָה רָגִיל לְהִתְחִיל בְּכֹל פֶּעַם מִחֻדָּשׁ דְּהֵינּוּ כְּשֶׁנֶּפֶל מִמִּדְרָגָתוֹ
 לְפַעֲמִים לֹא הָיָה מִיֵּאֵשׁ עֲצֻמוֹ בְּשִׁבִיל זֶה רַק אָמַר שִׁיתְחִיל מִחֻדָּשׁ
 כְּאִלוֹ לֹא הִתְחִיל עֲדִין כָּלֵל לְכַנֵּם בְּעֲבוֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ רַק עֵתָה הוּא
 מִתְחִיל מִחֻדָּשׁ וְכֵן בְּכֹל פֶּעַם וּפֶעַם תָּמִיד הָיָה רָגִיל לְהִתְחִיל
 מִחֻדָּשׁ, וְהָיָה לוֹ כַּמָּה הִתְחַלּוֹת בְּיוֹם אֶחָד, שְׁגַם בְּיוֹם אֶחָד
 לְפַעֲמִים נֶפֶל מִעֲבוֹדָתוֹ וְהָיָה מִתְחִיל מִחֻדָּשׁ וְכֵן כַּמָּה פְּעָמִים בְּיוֹם
 אֶחָד:

זוּ הָיָה מִתְמִיד בְּלְמוּדוֹ מְאֹד וְלָמַד הַרְבֵּה מְאֹד "ש"ס" ו"פּוֹסְקִים"
 ו"תַּנְ"ד" ו"עֵין יַעֲקֹב" ו"סְפָרֵי הַזְּהָר" ו"תְּקוּנִים" וְכָל "כְּתָבֵי
 הָאֵר"י", זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָהּ וּשְׂאֵר סְפָרִים הַרְבֵּה מְאֹד ו"סְפָרֵי מוֹסֵר"
 הַרְבֵּה מְאֹד וְאָמַר: שְׁכָל הַסְּפָרִים קִטְנִים הַמְדַבְּרִים מִמוֹסֵר כָּלֵם
 הָיוּ בְּבֵית אָבִיו וְלָמַד מְכָלֵם גַּם לָמַד הַרְבֵּה "רֵאשִׁית חֲכָמָה" וְאָמַר
 בְּפִרוּשׁ: שְׁלָמַד אֶת סֵפֶר "רֵאשִׁית חֲכָמָה" פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר וְגִדֵּל
 בְּקִיאוֹתוֹ בְּכָל הַסְּפָרִים כְּפִי מָה שֶׁרָאִינוּ בְּעֵינֵינוּ קִצָּת הָיָה בְּלִי
 שְׁעוֹר וּבְפָרֵט בְּסְפָרֵי תַנְ"ד" ו"עֵין יַעֲקֹב" וְכָל כְּתָבֵי הָאֵר"י וְסְפָרֵי
 הַזְּהָר וְתְקוּנִים לֹא נִמְצְאוּ דְגִמָּתוֹ בְּעוֹלָם כִּי כָל הַתּוֹרָה כְּלָה הִיְתָה
 מוֹכְנֶת לְפָנָיו וְשָׁגוּר בְּפִיו כְּשֶׁלָּחַן הָעֶרוּךְ מִמֶּשׁ, כְּדָבָר הַמְנַח לְפָנָיו
 הָאָדָם לְפָנָיו עֵינָיו שְׂוִיכֹל לְקַח לְעֲצֻמוֹ מָה שְׂוִירָצָה, כֵּן מִמֶּשׁ הָיוּ כָּל
 הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים מוֹכְנִים לְפָנָיו עֵינָיו שְׂכָלוֹ הַקְּדוּשׁ בְּכָל עֵת
 שְׂרָצָה וְקִצָּת מְזֵה יְכוּלִים לְרֹאוֹת וּלְהִבִּין בְּסְפָרָיו הַקְּדוּשִׁים:

סדר שְׁלָחַן עֶרוּךְ הַיּוֹמִי:

(ו) וְכֵן אִסוּר לִישֵׁן בֵּין מִזְרַח לְמַעֲרָב אִם אֲשַׁתּוֹ עִמּוֹ וְנִכּוֹן לְהַזְהֵר

אפילו כשאין אשתו עמו: (ז) המטיל מים מן הצופים ולפנים (פי) מקום שיכולים לראות משם הר הבית ומשם והלאה אין יכולים לראות רש"י) [לא] ישב ופניו כלפי הקודש (אלא לצפון או לדרום) או יסלק הקודש לצדדין: (ח) כשנפנה בשדה אם הוא אחורי הגדר יפנה מיד ובבקעה יתרחק עד מקום שלא יוכל חבירו לראות פירושו: (ט) לא ישב במהרה ובחזק ולא יאנום לדחוק עצמו יותר מדאי שלא ינתק שיני הכרכשתא: (י) לא יקנח ביד ימין: (יא) לא יקנח בחרם משום כשפים ולא בעשבים יבשים שהמקנח בדבר שהאור שולט בו שיניו התחתונות נושרות ולא בצרור שקנח בו חבירו מפני שמביא את האדם לידי תחתוניות: הגה ועכשיו שבתאי כסאות שלנו אינן בשדה נהגו לקנח (בחרם וכן נהגו לקנח) בדבר שהאור שולט בו ואינו מזיק ופוק חזי מאי עמא דבר (חידושי אגודה פרק המוציא): (יב) יפנה בצניעות בלילה כמו ביום: (יג) לא ישתין מעומד מפני ניצוצות הניתזין על רגליו אם לא שיעמוד במקום גבוה או ישתין לתוך עפר תחוח (פי) קרקע שאינה בתולה אלא כגון של ארץ חרושה) (יד) יזהר שלא יאחוז באמה וישתיין אם לא מעטרה ולמטה מפני שמוציא שכבת זרע לבטלה אא"כ הוא נשוי ומדת חסידות ליהרר אפילו הנשוי: (טו) אפילו מי שאינו נשוי מותר לסייע בביצים: (טז) לא הותר לנשוי לאחוז באמה אלא להשתין אבל להתחכך לא: (יז) המשהה נקביו עובר משום בל תשקצו:

סימן ד (א) ירחץ ידיו ויברך על נטילת ידיים: (הגה ויש אומרים גם אשר יצר ואפילו לא עשה צרכיו וכן נהגו) (אבודרהם) מים הפסולים לנטילת ידיים לסעודה (לקמן סימן ק"ס) כשרים לנט"י לתפלה מיהו יש מי שאומר דלא מברך עליהו: (ב) ידקדק לערות עליהן מים ג"פ להעביר רוח רעה ששורה עליהן: (ג) לא יגע בידו קודם

נטילה לפה ולא לחוטם ולא לאזנים ולא לעינים: (ד) אפילו מי שנטל ידיו לא ימשמש בפי הטבעת תמיד מפני שמביאתו לידי תחתונות לא יגע במקום הקזה שמשמוש היד מזיק לחבורה: (ה) לא יגע בגיגית שכר שמשמוש היד מפסיד השכר: (ו) אין צריך רביעית לנטילת ידיים לתפלה: (ז) טוב להקפיד בנטילת ידיים שחרית בכל הדברים המעכבים בנטילת ידיים לסעודה: הגה מיהו אינו מעכב לא כלי ולא כח גברא ושאר הדברים הפוסלים בנטילת הסעודה (מרדכי ריש פרק אלו דברים תשובת רשב"א סימן קצ"ה): (ח) נטילת ידיים שחרית אין נוטלין על גבי קרקע אלא לתוך כלי: (ט) מים של נטילת ידיים שחרית אסור ליהנות מהם ולא ישפכם בבית ולא במקום שעוברים שם בני אדם: (י) נוטל כלי של מים ביד ימינו ונותנו ליד שמאלו כדי שיריק מים על ימינו תחלה: (יא) לא יטול ממי שלא נטל ידיו שחרית: (יב) אם שכשך ידיו לתוך כלי של מים עלתה לו נטילה לק"ש ולתפלה אבל לא לרוח רעה שעליהן אם שכשך ידיו בג' מימות מחולפים יש להסתפק אם עלתה לו להעביר רוח רעה שעליהן: (יג) אם היה נעור כל הלילה יש להסתפק אם צריך ליטול ידיו שחרית להתפלל ולהעביר רוח רעה מידי: הגה ויטלם בלא ברכה (הרא"ש כלל ב' ורשב"א סימן קכ"ג): (יד) השכים קודם עמוד השחר ונטל ידיו יש להסתפק אם צריך ליטול ידיו פעם אחרת כשיאור היום להעביר רוח רעה השורה על הידים: (הגה ויטלם בלא ברכה):

סדר לקיטת התפלות הימני:

תפלה ב ח: יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שומע תפלת עמו ישראל ברחמים, שיעזרו רחמיה וחסדיה עלינו למענה, ותכין לבבנו להתפלל לפניך בכל לב ונפש, ותהיה

תִּפְלְתָנוּ שְׁגוּרָה בְּפִינוּ תָּמִיד, וְלֹא יִהְיֶה לָּנוּ שׁוֹם מוֹנֵעַ וְעוֹב
 וּבְלָבוֹל בְּתִפְלְתָנוּ:

ט: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, "נוֹהֵג כְּצֵאן יוֹסֵף יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים, הוֹפִיעָה"
 עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֹר קְדֻשָּׁתְךָ, שִׁימְשֵׁךְ עָלֵינוּ קְדוּשָׁה וְטַהֲרָה,
 בְּאֶפֶן שְׁנוּכַל לְכוּף וּלְהִכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר אֶת יִצְרָנוּ הָרַע וְנִזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים וַחֲסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים, שְׁנַהֲיֶה כְּלָנוּ אֲנַחְנוּ וְזָרְעֵנוּ שׁוֹמְרִים אֶת
 הַבְּרִית קְדוֹשׁ וְתַעֲזֹר לָנוּ תָּמִיד, וְתִצִּיל אֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים
 וַחֲסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים מִכָּל מִיְּנֵי פָּגַם הַבְּרִית, חַם וְשָׁלוֹם, הֵן בְּמַחְשָׁבָה
 הֵן בְּדַבּוּר הֵן בְּמַעֲשֵׂה, בֵּין בְּשׁוֹגֵג בֵּין בְּמִזִּיד, בֵּין בְּאִנְס בֵּין בְּרָצוֹן,
 הֵן בְּחוּשׁ הָרְאוּת הֵן בְּחוּשׁ הַשְּׁמִיעָה הֵן בְּשֵׁאֵר חוּשִׁים-בְּכָלֵם נִהְיֶה
 קְדוּשִׁים וְטַהוֹרִים בְּקְדוּשַׁת הַבְּרִית בְּלִי שׁוֹם פָּגַם וְהִרְהוּר כָּלֵל כִּי
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּחֶרֶף בָּנוּ מִכָּל הָאֲמוֹת, וְרוֹמְמָתָנוּ מִכָּל
 הַלְּשׁוֹנוֹת, וְהַבְּדִלְתָּ אֹתָנוּ מִכָּל טְמְאוֹתֵיהֶם וּמִכָּל תּוֹעֲבוֹתֵיהֶם,
 כְּאֲשֶׁר כָּתַבְתָּ לָּנוּ בְּתוֹרָתְךָ: "וְאַבְדֵּל אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים לְהִיּוֹת לִי"
 וְקָרָאתָ אֹתָנוּ כְּלָנוּ בְּשֵׁם צְדִיקִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: 'וְעַמֶּךָ (יִשְׂרָאֵל) כְּלָם
 צְדִיקִים':

י: אֲנֵא בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, אֵל תַּעֲשֶׂה תוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה פְּלִסְתֵּר, חַם
 וְשָׁלוֹם, כִּי דְבַרְךָ אֱמֶת וְקִיָּם לָעַד עַל־כֵּן עֲשֵׂה עִמָּנוּ בְּחַסְדֶּךָ וְעֲזֹר
 לָנוּ שְׁנַהֲיֶה בְּאֱמֶת בְּכָלֵל צְדִיקִים עַל־יְדֵי שְׁתִּזְכְּנוּ לְהִיּוֹת מְשׁוֹמְרֵי
 הַבְּרִית, אֲשֶׁר עַל־יְדֵי־זֶה לְבַד יָאוּת לָנוּ לְהִיּוֹת נִקְרָא בְּשֵׁם צְדִיק,
 כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ עַל־יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוּשִׁים שְׂאִין נִקְרָא בְּשֵׁם צְדִיק
 כִּי־אֵם מֵאֵן דְּנָטִיר בְּרִית:

יא: וּבְכֵן כְּשֵׁם שְׁעֲזַרְתָּ אֶת יוֹסֵף צְדִיקְךָ בְּשָׁעָה שָׁבָא לִיְדֵי נִסְיוֹן
 וְהִצַּלְתָּ אוֹתוֹ וְנָתַתָּ לוֹ כֹּחַ לְהִתְגַּבֵּר עַל יִצְרוֹ, כֵּן יִהְיֶמוּ נָא מֵעִיךָ
 וְרַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ וְתִזְכְּנוּ בְּזִכוּת וְכֹחַ יוֹסֵף הַצְּדִיק, וְתִתֵּן לָנוּ שִׁכְל

חֲכָמָה וּבִינָה וְדַעַת וְכֹחַ וּגְבוּרָה וְדַקְדָּוָה, בְּאִפְנֵי שְׁנוּכָל לְהַנְצִיל מִכָּל מִינֵי פְגָם הַבְּרִית וְנוֹכַל לְהַתְגַּבֵּר עַל יִצְרָנוֹ, וְנִזְכָּה שְׁתֵּהִיָּה מִחֲשָׁבוֹתָנוּ קְשׁוּרָה וְדְבוּקָה בְּקַדְשֵׁיךָ תָּמִיד בְּלִי הַפְסֵק רַגַע, לְמַעַן יִהְיֶה לָנוּ כַּחַ עַל־יְדֵי־זֶה לְסִדֵּר תְּפִלָּתָנוּ לְפָנֶיךָ כְּרָאוּי בְּלִי שׁוֹם מוֹנַע וְעֹבֵב וּבִלְבוּל, בְּאִפְנֵי שְׁתֵּתְקַבֵּל תְּפִלָּתָנוּ לְפָנֶיךָ, וְיִכְמְרוּ רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ וְתָשִׁיב פָּנֶיךָ אֵלֵינוּ, וְתִמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְגִאֲלָנוּ וְתָבִיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ וְלְמַעַנְךָ עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ וְעֲזֹרָנוּ שְׁתֵּהִיָּה תְּפִלָּתָנוּ מִסְדֵּרֵת כְּרָאוּי, וְתִתֵּן בָּנוּ שֶׁכֶל וְדַעַת שְׁנוּכָל לְכַלְכֵּל דְּבָרֵינוּ בְּמִשְׁפָּט וְלֹא נִכְשָׁל בְּאִמְרֵי פִינוּ וְלֹא נִטָּה בְּתְפִלָּתָנוּ לְיָמִין וְלִשְׂמֹאל מִן הַדֶּרֶךְ הַיָּשָׁר וְהָאֱמֶת:

יב: וְתִזְכָּה אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהִתֵּן צְדָקָה לְעֲנִיִּים מְהֵרָנִים וְתִזְמִין לָנוּ מָמוֹן בְּרוּחַ, וְעֲנִיִּים הַגּוֹנִים לְזָכוֹת בָּהֶם "וְעוֹז מִלֶּךָ מִשְׁפָּט אָהֵב, אֶתָּה כּוֹנֵנֵת מִיִּשְׂרָאֵל, מִשְׁפָּט וְצְדָקָה בְּיַעֲקֹב אֶתָּה עֹשִׂיתָ כִּי מִמֶּךָ הִכֹּל וּמִיָּדְךָ נָתַנוּ לָךְ" עוֹשֵׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר עֹשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְתִזְכָּה אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְהִיּוֹת בְּכֹל עוֹשֵׂי צְדָקָה וְתִסִּיר רַע לְבָבָנוּ, לְמַעַן נִזְכָּה לְהִתֵּן צְדָקָה בְּשִׂמְחָה בְּסֶבֶר פָּנִים יְפוֹת, וְלֹא יִרַע לְבָבָנוּ בְּתִתָּנוּ לוֹ פֶּתוּחַ נִפְתַּח אֶת יָדָנוּ לוֹ לְתֵת לְעַנֵּי וְאֲבִיוֹן דֵּי מַחֲסוּרוֹ אֲשֶׁר יַחֲסֵר לוֹ, וְנִפְקֵ לְרַעֲב נַפְשָׁנוּ וְעָרֶם נִכְסָה בְּגַד וּבְגִלְלַת הַדָּבָר הַזֶּה תִּבְרַכְנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ, וְתַעֲזֹרָנוּ לְסִדֵּר תְּפִלָּתָנוּ לְפָנֶיךָ בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת וְתֵהִיָּה תְּפִלָּתָנוּ זָכָה וְנִכּוֹנָה בְּלִי שׁוֹם מִחֲשָׁבוֹת זָרוֹת לְמַעַן לֹא יִהְיֶה שׁוֹם מִסָּךְ הַמַּבְדִּיל בֵּין תְּפִלָּתָנוּ וּבִינֶיךָ:

יג: וְהִנְנוּ מְכוֹנִים בְּתְפִלָּתָנוּ וּמְקֻשְׁרִים אֶת כָּל תְּפִלוֹתֵינוּ לְכָל הַצְּדִיקִים שְׁבָדוֹרָנוּ וְאֶתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּעֲזֹרֵר אֶת לֵב צְדִיקֵי אֱמֶת שְׁבָדוֹרָנוּ, וְתִתֵּן לָהֶם כַּחַ שִׁיקְבָּלוֹ אֶת תְּפִלָּתָנוּ וְיַעֲלוּ אוֹתָם

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

קיד ❦ צִמְרֵן מִזֶּה רִנְיָת זִימְרָן לְעֵד מִקֹּדֶשׁ שִׁדְרָה לְעֵד מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יְהִיָּה תִיקוֹן לְכַלּ ❦
❦ זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֻחַ" שְׁעֵי יוֹשִׁיבֵת תִיקוֹן הַמִּידוֹת ❦

לְפָנֶיךָ וְאַף אִם תִּפְלָתֵנוּ אֵינָה כָּרְאוּי וְהִיא מְעַרְבֶת בְּפִסְלֵת הַרְבֵּה וְאִין בְּתִפְלָתֵנוּ אֶפְלוּ דְבוּר אֶחָד אִז אֹת אַחַת שְׁתִּהִיָּה זִכָּה וְנִקְיָה, וְדַבְּרֵי מְגֻמְגָם מְאֹד וּלְשׁוֹנֵי מְלֵא פְגָם, כִּי לֹא בְדַעַת אֲדַבֵּר וְהַדְּבוּר רַחֲוֹק מִן הַמַּחֲשָׁבָה, הֵן עַל כָּל אֵלֶּה גָּבְרוּ רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ וְתִתֵּן כַּח בְּצַדִּיקֶיךָ הָאֱמֵתִים שְׁיֻכְלוּ לְהַעֲלוֹת וּלְהַרִים וּלְהַגְבִיָּה כָּל תִּפְלוּתֵינוּ לְזִכּוֹתֶם וּלְנִקּוֹתֶם מִכָּל סִיג וּפְגָם, בְּאַפְּן שְׁיֻכְלוּ לְעֲלוֹת לְפָנֶיךָ לְרָצוֹן, וְיִבְנוּ מֵהֶם אֶת קוֹמַת הַשְּׁכִינָה, לְהַכִּינָה וּלְסַעֲדָה וּלְהַקִּימָה מְגֻלוֹתֶיהָ וְתִקִּים אֶת סִכַּת דָּוִד הַנִּפְלֵת, עַל יְדֵי תִפְלוּתֵינוּ, וְתָשִׁיב שְׁכִינָתְךָ לְצִיּוֹן, וְתֵאִיר פָּנֶיךָ אֵלֵינוּ; "פְּנֵה אֵלַי וְחַנּוּנִי, כִּי לֹא בִקְשָׁתִי אֶבְטַח וְחָרְבִי לֹא תוֹשִׁיעֵנִי", רַק בְּשִׁמְךָ לְבַד בְּטַחְנוּ, "בְּאֱלֹקִים הִלְלָנוּ כָּל הַיּוֹם, וְשִׁמְךָ לְעוֹלָם נוֹדָה סֶלָה":

יד: וְתַעֲזֹרֵר אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ שְׁיִקְבֵּל אֶת תִּפְלָתֵנוּ וְיַעֲלֶה אֹתָם לְפָנֶיךָ וְכָל תִּפְלוּתֵינוּ וְתִפְלוּת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ בְיָדוֹ לְחָרֵב פִּיפִיּוֹת, לְמַחֶסֶה וּלְמַגֵּן וְצַנָּה, לְלֶחֶם אֶת לֹחֲמֵנוּ וּלְרִיב אֶת רִיבֵנוּ "יָחֵם עַל דֵּל וְאֶבְיוֹן וְנִפְשׁוֹת אֶבְיוֹנִים יוֹשִׁיעַ, הַחֲזִיק מָגֵן וְצַנָּה וְקוֹמָה בְּעֶזְרָתִי חֲגוּר חֲרָבְךָ עַל יָרֵךְ גְּבוּר הוֹדֶךָ וְהַדְּרָךְ" וּלְמַעַנְךָ עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ, כִּי גַם מְעַט דְּמַעַט מַעֲשִׂינוּ הַטּוֹבִים וְכָל צְדָקוֹתֵינוּ וְתִפְלָתֵנוּ הַכֹּל מֵאֲתָךְ, "כִּי מִמֶּךָ הַכֹּל וּמִיָּדְךָ נָתַנוּ לָךְ" וְכִמוֹ שְׁכָתוֹב: "מִי הַקְּדִימָנִי וְאַשְׁלֵם" "לֹא לָנוּ ה', לֹא לָנוּ, כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד עַל חַסְדֶיךָ וְעַל אֱמֵתְךָ", "כְּחַסְדֶיךָ חֲיִנִי וְאַשְׁמְרָה עֵדוֹת פִּיךָ" וְקִיָּם לָנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "לְמַעַן שְׁמִי אֶאֱרִיךְ אִפִּי וְתִהְלָתִי אֶחְטָם לָךְ" לְמַעַנִי לְמַעַנִי אֶעֱשֶׂה, כִּי אֵיךְ יִחַל", וְכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אֶתֵּן מִגְּדִיל יְשׁוּעוֹת מִלְכוּ, וְעוֹשֶׂה חֶסֶד לְמְשִׁיחוֹ, לְדָוִד וּלְזֶרְעוֹ עַד עוֹלָם, אָמֵן סֶלָה: